

РЕШЕНИЕ

№ 26354

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4300** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. К. К. /А. К. К./, с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., [дата на раждане], чрез процесуален представител-адвокат П. И. К., от САК, с адрес: [населено място], [улица], против Заповед № 513з- 3073/18.03.2026г., с която е постановен отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на оспорвания в Република България, издадена от ЗА Началника на отдел „Миграция“-СДВР, по заявление с вх. № 200638/09.03.26 г.

С жалбата се твърди, че издадената заповед е постановена в нарушение на материалния закон, при нарушение на съдопроизводствените правила и е необоснована. Отделно от това се счита, че заповедта, с която се отказва предоставяне на право на пребиваване в Република България на жалбоподателя е незаконосъобразно и се иска, същата да бъде отменена по посочените по-горе основания.

В съдебно заседание жалбоподателят А. К. К., чрез адв. П. И. К. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв.К.. Адвокат К. иска съдът да отмени обжалваната заповед като неправилна и незаконосъобразна. Поддържа изложените в жалбата аргументи. Счита, че заповедта следва да бъде отменена. Претендира разноски в размер на държавна такса.

Ответникът ЗА Началника на отдел „Миграция“-СДВР – редовно призован, се представлява от юрк. И.. Юрисконсулт И. иска съдът да остави без уважение жалбата и да постанови решение, с което да потвърди изцяло като законосъобразна, издадената заповед. Видно от събраните по делото доказателства чуждият гражданин е нарушил законодателството на Република България и

с оглед на което е издаден съответния отказ. Поддържа изложеното в писменото становище, което представя в днешното съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, I отделение, 54 състав, след като се запозна с наведените в жалбата твърдения и обсъди приетите по делото доказателства, установи следното:

В отдел „Миграция“ - СДВР е подадено заявление с вх. № 200638/09.03.2026 г. от оспорващия А. К. К. /А. К. К., гражданин на Н., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], с национален паспорт № В., валиден до 28.08.2035 г. за предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл.24В, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (чужди граждани приети като студенти в редовна форма на обучение във виеше училище в Република България).

Като доказателство за основанието, на което кандидатства, А. К. К. е приложил към заявлението уверение от Европейския политехнически университет - П., № 120/05.03.2026 г.

Чуждият гражданин е имал предходно продължително пребиваване на същото основание за срок до 30.01.2025 год. Пребиваването му обаче е изтекло и чужденецът е трябвало да напусне страната след изтичането на гореупоменатия срок, съгласно чл. 34 от ЗЧРБ (Всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешенния срок на пребиваване). От извършена справка в АИС - Граничен контрол на МВР се установило, че А. К. К. е влязъл в страната за последно на 18.09.2025 г. и няма последващо излизане от Република България. На 09.03.2026 г., при подаване на заявлението за пребиваване, е констатирано нарушението на чл. 34 от ЗЧРБ, за което на нигерийският гражданин е съставен АУАН с № 244 / 09.03.2026 год. и е издадено наказателно постановление, за това че на 09.03.2026 г. около 09.22 ч. в отдел "Миграция" - СДВР, [населено място], [улица] се установило, че чужденецът не е напуснал страната през определените за това ГКПП след изтичане на разрешенния срок на пребиваване в Република България, който е бил до 28.01.2026г. Нарушението е извършено на 29.01.2026 г. в Република България, с което виновно е нарушил чл. 34 от ЗЧРБ, поради което и на основание чл.48 ал.1 т.3 от ЗЧРБ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 260 евро/ (508.52 лв./ BGN). Според разпоредбите на чл. 10, ал.1, т.10 от ЗЧРБ, „Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Република България съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ: „Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26".

От гореизложеното е видно, че при предишното си пребиваване, нигерийският гражданин е нарушил паспортно - визовия режим, като не е напуснал страната до изтичане на разрешенния му срок на пребиваване, който е бил до 30.01.2026г., поради което на основание чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 10, предл. второ от ЗЧРБ, със Становище № от 17.03.26 г. е предложено да бъде издадена заповед за отказ по заявление за предоставяне право на продължително пребиваване № 200638/09.03.2026 г. от лицето А. К. К., гражданин на Н., [дата на раждане]. ЛНЧ: [ЕГН].

Предвид това със заповед № 513з- 3073/18.03.2026г., издадена от ЗА Началника на отдел „Миграция“-СДВР, е постановен отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на оспорващия в Република България, по заявление с вх. № 200638/09.03.26 г.

Към заявлението са приложени: копие на страница със снимка на паспорт № 00500091; копие на разрешително за пребиваване с № R.; Уверение от Европейски политехнически университет;Удостоверение от национална агенция за оценяване и акредитация;Декларация-

съгласие; две извлечения от банкови сметки; три броя Застраховки.

Правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта и има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл.23, ал.7 от ЗЧРБ директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено. С оглед представената по делото Заповед № 513-2396/24.03.21 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-5977/19.05.25 г. на Директора на Директора на СДВР, с която е възложено на главен инспектор С. С. – Началник на сектор „Незаконна миграция” при отдел „Миграция” – СДВР да осъществява общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция” – СДВР, считано от 19.05.2025 г. до отпадане на необходимостта, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на акта, като същият е мотивиран с посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

За да издаде оспорения отказ, началникът на отдел „Миграция” – СДВР е приел, че са налице предпоставките по чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 10, ал. 1 т.10, предл. второ от ЗЧРБ. Разпоредбата на чл.26, ал.1 ЗЧРБ предвижда отказ за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 18 – 23 и 26, а хипотезата, визирана в чл.10, ал.1,т. 10 от ЗЧРБ, обхваща случаите, когато чужденецът през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е приел, че жалбоподателят е имал предходно продължително пребиваване на същото основание за срок до 30.01.2025 год. Пребиваването му обаче е изтекло и чужденецът е трябвало да напусне страната след изтичането на гореупоменатия срок, съгласно чл. 34 от ЗЧРБ (Всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешенния срок на пребиваване). От извършена справка в АИС - Граничен контрол на МВР било видно, че жалбоподателят е влязъл в страната за последно на 18.09.2025 г. и няма последващо излизане от Република България. На 09.03.2026 г., при подаване на заявлението за пребиваване, е констатирано нарушението на чл. 34 от ЗЧРБ, за което на нигерийският гражданин е съставен АУАН с № 244 / 09.03.2026 год. и е издадено цитираното наказателно постановление.

Анализът на посочените разпоредби от ППЗЧРБ във връзка с чл.26, ал.1 вр. чл.10, ал.1,т.10 ЗЧРБ безусловно води до извод, че се „ Отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България“, а съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ: се „Отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 -11, 14. 16. 19 - 23 и 26“.

В настоящия случай административният орган е установил и това на практика не се оспорва от жалбоподателя, че чужденецът е трябвало да напусне страната след изтичането на гореупоменатия срок, съгласно чл. 34 от ЗЧРБ (Всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешенния срок на пребиваване), а от извършена справка в АИС - Граничен контрол на МВР е видно, че жалбоподателят е влязъл в страната за последно на 18.09.2025 г. и няма

последващо излизане от Република България, като на 09.03.2026 г., при подаване на заявлението за пребиваване, е констатирано нарушението на чл. 34 от ЗЧРБ, за което на нигерийският гражданин е съставен АУАН с № 244 / 09.03.2026 год. и е издадено цитираното наказателно постановление.

Това е достатъчно да обоснове извода на административния орган, че жалбоподателят е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Република България.

Този извод не се опровергава от, но се доказва от събраните по делото доказателства.

С оглед изложеното, съдът намира, че е налице посоченото в заповедта основание по чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ, а именно – че жалбоподателят през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Република България“ и съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЧРБ: се „Отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 -11, 14. 16. 19 - 23 и 26“, което прави отказа да бъде издадено на жалбоподателя разрешение за продължително пребиваване изцяло законосъобразен и жалбата срещу Заповед №513з- 3073/18.03.2026г., следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 54 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. К. /А. К. К./, с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., [дата на раждане] , чрез процесуален представител-адвокат П. И. К., от САК, с адрес: [населено място], [улица], против Заповед № 513з- 3073/18.03.2026г., с която е постановен отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на оспорвания в Република България, издадена от ЗА Началника на отдел „Миграция“-СДВР, по заявление с вх. № 200638/09.03.26 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.